

עפ"ת 27907/01/15 - אברהם עמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 27907-01-15 עמר נ' מדינת ישראל
ת.ז. 3600-04-13
052405297
29 ינואר 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
מדינת ישראל
אברהם עמר
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד תומר אהרון

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפניי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בת"א-יפו [כב' הש' ד. ורד], אשר לאחר שמיעת ראיות הרשיע את המערער בכתב אישום לא קל, בו הואשם בגרימת תאונת דרכים, נהיגה ללא רישיון רכב תקף וללא דסקית - כל זאת בעבירות בניגוד לתקנות 21(ב)(2) ו-364ד'(ב)(2) לת"ת, וסעיפים 38(3)(2) לפקודת התעבורה.

ביום 20.09.12 בשעות אחר הצהריים, נהג המערער רכב משא פתוח שעליו גם מנוף אחורי, עבר מתחת לגשר בכיכר אתרים, המנוף לא היה מקופל בצורה בטוחה עובר לנסיעה מתחת לגשר ותוך כדי המעבר באותו מקום, פגע המנוף בגשר - נגרמה תאונה שבה המערער עצמו נחבל חבלה של ממש. נגרמו לו שברים בחוליות, הוא אושפז בבית החולים. המשאית והגשר ניזוקו. המערער עשה כל זאת כאשר אין מופעלת ברכב דסקת טכנוגרף, וגם כאשר לא היה רישיון רכב תקף.

בית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות, כאמור, הרשיע את המערער. בהכרעת הדין קבע בית משפט קמא קביעות עובדה, בין היתר, על סמך ממצאי מהימנותו, מהימנותו של המערער, ותוך הסתמכות על דבריו שלו בעדותו בבית המשפט.

ראשית, יש לומר, כי המערער עצמו בעדותו בבית המשפט, אמר בחקירתו הנגדית כי ייתכן מצב שבו המנוף נפתח מעצמו. בערעור מבקש ב"כ המערער שבית משפט זה יורה על תיקון הפרוטוקול בבית משפט קמא - דבר שכמובן לא ניתן להיעשות. דבריו אלה של המערער שנרשמו בפרוטוקול מפיו יש בהם כשלעצמם משום הודיה או לפחות ראשית הודיה לכך שהוא, ברשלנותו, באי-עיון המנוף בצורה בטוחה, גרם לתאונה.

בנוסף לכך, בית משפט קמא, בעמ' 6 להכרעת הדין, קבע קביעות עובדה נכונות ואפרט חלקן:

"אני סבורה כי בנסיבות אלה חל הכלל, דבר מדבר בעד עצמו או כלל הדרך, לפיו, מוטל על הנאשם להוכיח ולו ברמה של ספק סביר...היות ואין זה דרכו של מנוף להשתחרר ממקומו, לפגוע בגשר...". בית משפט קמא, בהמשך, מפרט שלא הייתה למעשה מחלוקת שהמערער לא קיפל את המנוף והניחו במקומו, כפי שהוא צריך להיות, אלא בשל המטען - הברזל שהיה על המשאית - הניח את המנוף פתוח בלי חיזוק על הברזל. באמרתו המערער בעצמו אמר את הדברים הבאים והנני מפנה ל-4/ת, עמ' 2 החל מש' 9:

"ש. אם כך, מדוע אירעה התאונה?"

ת. מדובר במשאית עם מנוף. בדרך כלל המנוף מקופל בחלק האחורי במקום שלו, ואילו הפעם היה לו ברזל ארוך ולא יכולתי לקפל אותו, ולכן המנוף היה קצת גבוה.

ש. מה היה גובהו של הרכב בסך הכל כאשר המנוף היה כפי שנסעת איתו?

ת. לא יודע לומר, לא מדדתי."

כן התייחס בית משפט קמא בליבת הכרעת הדין לראיות נוספות המלמדות על רשלנותו של המערער בגרימת התאונה.

כאן המקום לציין, שלשאלת נהיגת הרכב ללא רישיון רכב תקף וללא הפעלת דסקת טכנוגרף, הייתה למעשה הודאה.

אין מקום להתערב בהכרעת הדין של בית משפט קמא. מדובר בהכרעת דין נכונה וראויה.

לעניין העונש, בית משפט קמא גזר על המערער שנת פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס נמוך בסך 2,000 ש"ח, תוך שהוא מתחשב במצבו הכלכלי. מדובר במערער שלחובתו 117 הרשעות קודמות, גם בעבירות בטיחותיות, גם בגרימת תאונות דרכים. מדובר בתאונות דרכים שנגרמה עקב רשלנות חמורה של המערער ומתווספות לה עבירות נוספות שהן עבירות קשות כשמדובר בנהג משאית כבדה, ושל נהיגה ברכב כזה ללא טסט, וכאשר אין הפעלה של דסקת הטכנוגרף.

אמנם העונש שהטיל בית משפט קמא בהיבט הפסילה בפועל, איננו עונש קל, אך בוודאי איננו עונש מהסוג שלגביו ערכאת הערעור נוהגת להתערב בענישה המוטלת על-ידי הערכאה הדיונית.

הערעור, על כל חלקיו, נדחה.

**ניתן והודע היום, ט' שבט התשע"ה,
29/01/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד